

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2005. szeptember 8.*

A T-287/04. sz. ügyben,

a **Lorte SL** (székhelye: Sevilla [Spanyolország]),

az **Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite de oliva**, (székhelye: Sevilla),

az **Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproliva)** (székhelye: Jaén [Spanyolország])

(képviseli: R. Illescas Ortiz, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: spanyol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: M. Balta és F. Gijón, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendelet módosításáról, valamint annak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében történő kiigazításáról szóló, 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 136. o.), valamint az olívaolaj és az étkezési olajbogyó piacának közös szervezéséről és a 827/68/EGK rendelet módosításáról szóló, 2004. április 29-i 865/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 153. o.) részleges megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- 1 A Tanács az olaj- és zsírpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló 136/66/EGK tanácsi rendeletet (HL L 172., 3025. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 1. kötet, 77. oldal, a továbbiakban: alaprendelet) 1966. szeptember 22-én fogadta el. Az alaprendelet különösen az intervenciós árat, a raktározási szerződéseket, a termelési és fogyasztási támogatások rendszerét magában foglaló olívaolaj-piacnak a közös szervezését hozta létre.
- 2 A rendelet által létrehozott mechanizmust ezt követően több alkalommal módosították, így az 1987. július 2-i 1915/87/EGK rendelettel (HL L 183., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 7. kötet, 250. o.), az 1998. július 20-i 1638/98/EK rendelettel (HL L 210., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet, 308. o.), és a 2001. július 23-i 1513/2001/EK rendelettel (HL L 201., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 197. o.), amely az olívaolaj támogatási rendszere érvényességének meghosszabbítása és az olívaolajra vonatkozó minőségi stratégia tekintetében az 1638/98 rendeletet is módosította.
- 3 Ezek a módosítások a közös agrárpolitika (KAP) 1992-es reformjának elvei alapján jöttek létre, és lényegében az ár- és termelési támogatásokat váltották fel a mezőgazdasági termelők részére meghatározott jövedelem támogatási rendszerrel.

Bizonyos mezőgazdasági termékek esetében ez a reform a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendeletek módosításáról szóló 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.) elfogadásához vezetett.

- 4 Szintén a KAP reformjának keretében, az olívaolaj-, a nyersdohány-, a komló- és a gyapotágazat piaca közös szervezésének létrehozása érdekében a Tanács 2004. április 29-én elfogadta az 1782/2003/EK rendelet módosításáról, valamint annak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz való csatlakozása következtében történő kiigazításáról szóló 864/2004/EK tanácsi rendeletet (javított kiadás HL L 206., 20. o.). Ugyanezen a napon fogadta el a Tanács az olívaolaj és az étkezési olajbogyó piacának közös szervezéséről és a 827/68/EGK rendelet módosításáról szóló 865/2004/EK tanácsi rendeletet is (javított kiadás HL L 206., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 153. o.; a továbbiakban: megátadott rendeletek).
- 5 A 864/2004 rendelet hatályon kívül helyezte az olívaolaj termeléséhez kapcsolódó korábbi támogatási rendszert, és bevezette a „közvetlen kifizetés” vagy „rugalmas támogatás” rendszerét, azaz egy olyan támogatást, amely független a ténylegesen termelt olívaolaj mennyiségétől. Ugyanakkor egyes termelési kategóriák esetében bizonyos feltételek és korlátok között fenntartotta a termeléshez igazodó, „merev” támogatási rendszert.
- 6 A 864/2004 rendelet 1. cikkének 7. pontja az olívaolaj tekintetében úgy egészítette ki a 1782/2003 rendelet 37. cikkének (1) bekezdését, hogy a rugalmas támogatás összegének kiszámításához a referenciaösszeg „a VI. mellékletben említett, az

olívaolajra vonatkozó támogatási rendszer keretében az 1999/2000-es, a 2000/2001-es, a 2001/2002-es és a 2002/2003-as gazdasági év során nyújtott teljes összegeknek a négyévi átlaga, a [1782/2003 rendelet] VII. mellékletének megfelelően kiszámítva és kiigazítva”.

- 7 Ezen túlmenően a 864/2004 rendelet 1. cikkének 11. pontja úgy egészítette ki a 1782/2003 rendelet 44. cikkének (2) bekezdését, hogy a támogatható hektárszám – Ciprus és Málta kivételével – kiterjed az 1998. május 1-je előtt telepített olajfákkal beültetett területekre vagy meglévő olajfákat helyettesítő új olajfákkal beültetett területekre, illetve a jóváhagyott telepítési program keretében beültetett és a földrajzi információs rendszerben nyilvántartott területekre.
- 8 Ezenkívül a 864/2004 rendelet 1. cikkének 20. pontja az olajfaligetekre vonatkozó támogatás tekintetében a 110g. cikkel egészítette ki az 1782/2003 rendeletet, amely akként rendelkezik, hogy a termelőknek környezetvédelmi és társadalmi értékű olajfaligetek fenntartásához való hozzájárulásként támogatást kell nyújtani. Ugyanakkor e támogatás kifizetésére meghatározott feltételek szerint kerülhet sor, így arra – Ciprus és Málta esetét kivéve – kizárólag az 1998. május 1-je előtt telepített olajfákhoz, a helyettesítő fákhoz vagy a Bizottság által jóváhagyott programokhoz tartozó területek jogosultak.
- 9 Végül a 864/2004 rendelet melléklete úgy egészíti ki az 1782/2003 rendelet VI. mellékletét, hogy az alaprendelet 5. cikke alapján termelési támogatásban részesülő olívaolaj-termelők közvetlen kifizetésben is részesülhetnek.

- 10 A 865/2004 rendeletet a 2005/2006-os gazdasági évtől kell alkalmazni; ezen időponttól az alaprendeletben létrehozott olaj- és zsírpiacon közös szervezése, valamint az olívaolaj termelési támogatása és az ehhez meghatározott garantált nemzeti mennyiségek hatályukat veszítik.
- 11 Ugyanakkor a 865/2004 rendelet 22. cikke átmenetileg úgy rendelkezik, hogy az alaprendelet olívaolaj-termelési támogatásáról szóló 5. cikkét hatályon kívül helyező 1638/98/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdését el kell hagyni. Ennélfogva a 2004/2005-ös gazdasági évben alkalmazható az olívaolaj termelési támogatása.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

- 12 A felperesek egyrészt a Lorte SL a spanyol jog szerinti olívaolaj-termelő társaság, az Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite de oliva (a továbbiakban: Oleo Unión) egyesülés tagja, másrészt két olívaolaj-termelő egyesülés, az Oleo Unión és Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproliva).
- 13 Az Oleo Unión spanyol jog szerinti nonprofit egyesülés, amely az alapító okirata szerint a saját és azon olívaolaj-termelők, illetve azok egyesülései gazdasági és társadalmi érdekeinek védelme a feladata, amelyek a Comunidad autónoma de Andalucía (Andalúzia Autonóm Községe) terményeit állítják elő és dolgozzák fel.

- 14 Az Unaproliva szintén a spanyol jog szerinti nonprofit egyesülés, amely különösen a Közösség olívaolaj-termelési támogatásainak és szubvencióinak az irányítására jött létre. Az alapító okirata szerint ennek érdekében az Unaproliva megtehet minden olyan intézkedést, amely a céljához és tagjai vagy az érintett gazdasági ágazat érdekeinek védelméhez szükséges, még akkor is, ha az alapító okiratában ez az intézkedés nincs kifejezetten szabályozva.
- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 13-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek a jelen keresetet terjesztették elő.
- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 14-én benyújtott külön beadványával a Tanács az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 17 A felperesek a 2004. november 29-én benyújtott, az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeikben e kifogás elutasítását kérték.
- 18 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 2-án benyújtott beadványaiban a Bizottság a Tanács kereseti kérelmének támogatására beavatkozása megengedését kérte.
- 19 A felperes és az alperes 2005. január 24-én, illetve 2004. december 16-án benyújtották a Bizottság beavatkozási kérelmére vonatkozó észrevételeiket.

- 20 A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:
- semmisítse meg a 864/2004 rendelet 1. cikkének 7., 11. és 20. pontját, valamint e rendelet mellékletét;
 - semmisítse meg a 865/2004 rendelet 22. cikkét;
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.
- 21 A Tanács az elfogadhatatlansági kifogásában azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:
- a keresetet, mint elfogadhatatlant, utasítsa el;
 - kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.
- 22 A felperesek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeikben azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:
- utasítsa el a Tanács elfogadhatatlansági kifogását;
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

- 23 A Tanács a jelen kereset elfogadhatatlanságát arra alapozza, hogy a felpereseket a megtámadott rendelkezések személyükben nem érintik.
- 24 E tekintetben a Tanács emlékeztet arra, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján valaki csak akkor indíthat megsemmisítés iránti keresetet egy rendelet ellen, ha ez sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti közvetlenül és személyében, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéniíti őt (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én [EBHT 1963., 197. és 223. o.] hozott ítélete és a C-452/98. sz., Nederlandse Antillen kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8973. o.] 60. pontja).
- 25 A felperesek fenntartják, hogy őket a megtámadott rendelkezések személyükben érintik. Egyidejűleg megjegyzik, hogy a Tanács a közvetlen érintettségüket nem vitatta.
- 26 A felperesek először a megtámadott rendelkezések általános hatályát vitatják. Szerintük ezek a rendelkezések az egyes címzettjeikre gyakorolt egyedi és személyes hatásuk miatt határozat formájában szabályozandó rendelkezések. E rendelkezések személyes tartalmát a „rugalmas támogatás” számításához figyelembe veendő referencia-időszak alatt, 1995 és 1998 között, a biológiai és kertészeti tényezőkre figyelemmel telepített olajfaligetek termelési tilalma alapozza meg, amely miatt a Lorte nem volt jogosult a kérdéses támogatásra.

- 27 Másodszor a felperesek több érvet felhoznak annak alátámasztására, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdésének értelmében a megtámadott rendelkezések őket mindenféleképpen személyükben érintik.
- 28 A Lorte elsősorban úgy érvel, hogy a megtámadott rendelkezések őt nem olívaolaj-termelői objektív minőségében érintik, mivel a referencia-időszak alatt, és az 1995 és 1998 között telepített olajfaligetek esetében, biológiai és kertészeti okok miatt semmit sem termelt.
- 29 Így, figyelemmel arra, hogy a referencia-időszak alatt semmit sem termelt, a Lorte olyan ténybeli helyzetben van, amely minden más személytől megkülönbözteti őt. Ezen túlmenően, másodszorban megállapítja, hogy erről az olívaolaj-termeléséről szóló éves jelentései alapján mind a nemzeti, mind a közösségi hatóságoknak tudomásuk volt.
- 30 Harmadsorban a Lortéra a megtámadott rendelkezések eltérő hatást gyakoroltak, mint a többi olívaolaj-termelőre, mivel kizárták az e rendelkezések által létrehozott olívaolaj-támogatás igénybevételéből. Így a Lorte zárt és szűk olívaolaj-termelői körben találta magát, egyrésztől mivel biológiai és kertészeti okok miatt az 1995 és 1998 között telepített olajfaligeteket nem termelhette ki, és másrésztől a megtámadott rendelkezésekben rögzített referencia-időszak miatt. Márpedig e zárt körhöz való tartozás nem tekinthető a megtámadott rendeletek céljához kapcsolódóval együtt járó körülménynak (az Elsőfokú Bíróság T-11/99. sz., Van Parys és társai kontra Bizottság ügyben 1999. szeptember 5-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-2653. o.] 48. pontja). Ennélfogva arra a következtetésre kell jutni, hogy a megtámadott rendelkezések a Lortét személyében érintik. A Lorte ezen érvének alátámasztására hivatkozik továbbá a Bíróság 120/86. sz. Mulder-ügyben (EBHT 1988., 2321. o.) és a 170/86. sz. von Deetzen-ügyben (EBHT 1988., 2355. o.) 1988. április 28-án hozott ítéleteire.

- 31 Az Oleo Unión álláspontja szerint a tagjai is elfogadhatóan indíthatnak eljárást, mivel a megtámadott rendelkezések a tagjait, mint például a Lortét is, közvetlenül és személyében érintik, így az érdekeik védelme érdekében indított keresete is elfogadható.
- 32 Az Unaproliva csupán annak pontosítására szorítkozik, hogy mivel az alapító okiratában biztosított széles jogköre szerint különösen azon tagjai érdekeinek képviselőjére jogosult, amelyek az olívaolaj-termelők számára nyújtható közösségi támogatások alanyai, következésképpen a jelen keresete elfogadható.
- 33 A felperesek végül fenntartják, hogy ha az Elsőfokú Bíróság elfogadhatatlannak nyilvánítja a keresetüket, megfosztja őket a bírósági védelemhez való joguktól. Kártérítési kereset indítása, jogszerűtlenségi kifogás vagy előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának lehetősége pedig, még ha azokat figyelembe is vesszük, a bírósági védelemhez való joguk megsértését nem orvosolja.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 34 Az eljárási szabályzat 114. cikkének értelmében amennyiben az egyik fél kéri, az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy az iratok vizsgálata elegendő felvilágosítással szolgál, és úgy döntött, hogy a kérelemről szóbeli szakasz megnyitása nélkül határoz.

- 35 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint „[...] minden természetes vagy jogi személy keresetet indíthat az olyan határozatok ellen, amelyeket neki címeztek, vagy amelyeket bár rendelet vagy egy másik személynek címzett határozat formájában hoztak, mégis őt közvetlenül és személyében érintik”.
- 36 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk negyedik bekezdésének, amely lehetővé teszi az egyéneknek, hogy megtámadjanak minden olyan határozatot, amelyet bár rendelet formájában hoztak, mégis őket közvetlenül és személyükben érintik, az a célja, hogy kizárja azt, hogy a közösségi intézmények a rendeleti forma választásával megfosszák az egyént a keresetindítás jogától olyan határozatok esetében, amely őt közvetlenül és személyében érintik, továbbá hogy pontosítsa, hogy a forma választása az aktus jogi természetét nem változtathatja meg (a Bíróság 789/79. és 790/79. sz., Calpak és Società emiliana lavorazione frutta kontra Bizottság ügyben 1980. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 1949. o.] 7. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-122/96. sz., Federolio kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 30-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1559. o.] 50. pontja és a T-173/98. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 1999. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-3357. o.] 34. pontja).
- 37 Az ítélkezési gyakorlatból következik továbbá, hogy a rendelet és a határozat közötti különbségtétel kritériuma az általános hatályában, és nem a kérdéses aktusban keresendő (a Bíróság 16/62. és 17/62. sz., Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes és társai kontra Tanács ügyben 1962. december 14-én hozott ítélete [EBHT 1962., 901. és 918. o.], a 307/81. sz., Alusuisse kontra Tanács és Bizottság ügyben 1982. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 3463. o.] 19. pontja és a C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 28. pontja). Így egy aktus akkor rendelkezik általános hatállyal, ha objektíven meghatározott helyzetekre vonatkozik, továbbá ha a hatálya általánosan és absztrakt módon meghatározott személyi körre terjed ki (lásd a Bíróság C-244/88. sz., Usines coopératives de déshydratation du Vexin és társai kontra Bizottság ügyben 1989. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 3811. o.] 13. pontját, és a C-41/99. P. sz., Sadam Zuccherifici és társai kontra Tanács ügyben 2001. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-4239. o.] 24. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-231/02. sz., Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben 2004. április 2-án hozott végzésének [EBHT 2004., II-1051. o.] 29. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 38 A jelen ügyben nem vitatható, hogy a megtámadott rendelkezések az általános hatályú aktusok közé tartoznak. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelkezések az 1782/2003 rendelet keretében az olívaolaj-ágazat támogatásainak számítási feltételeit szabályozzák (lásd a fenti 6. pontot).
- 39 Világosan megállapítható, hogy ezek a feltételek általános és absztrakt módon kerültek meghatározásra. Valójában a referenciaösszeg és a támogatás összegének számítási módja objektív és általános feltételek alapján, és nem a megtámadott rendelkezésekkel érintett egyes olívaolaj-termelők egyedi helyzetére figyelemmel került rögzítésre.
- 40 Így a megtámadott rendelkezések objektíven meghatározott helyzetekre vonatkoznak, és a hatálya általánosan és absztrakt módon meghatározott személyi körre terjed ki. E tekintetben emlékeztetni szükséges arra, hogy egy aktus rendelkezéseit objektíven meghatározott helyzetekre kell alkalmazni, ennél fogva az alkalmazásuk az aktus által elérni kívánt céllal összhangban az aktusban meghatározott objektív jogi és ténybeli helyzetekben történik (a fenti 36. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott végzés 40. pontja).
- 41 A jelen ügyben a megtámadott rendelkezések a felpereseket egyértelműen objektív tényeken alapuló helyzet miatt érintik. Valójában a felpereseket a megtámadott rendelkezések olyan egyesülésként érintik, amelynek tagjai a referencia-időszak alatt olívaolajat termeltek, és amelyek a jogszabályban meghatározott támogatások egyikében részesültek. Márpedig ez a helyzet a megtámadott rendelkezéseket tartalmazó rendeletek céljából, azaz az olívaolaj-ágazatban új támogatás bevezetéséből következik.
- 42 Ráadásul semmilyen tény sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a megtámadott rendelkezések rendelet formájában meghozott határozatnak minősülnek. A felperesek érvelése pedig nem teszi kétségesse ennek az álláspontnak a megalapozottságát.

- 43 Valójában az a körülmény, hogy a megtámadott rendelkezések bizonyos olívaolaj-termelőkre különleges hatásokat gyakorolhatnak, pontosabban, hogy a számolásra vonatkozó feltételek miatt kizárja őket a támogatásból, a megtámadott rendelkezéseket nem fosztja meg automatikusan az általános hatályuktól, mivel azok valamilyeni ugyanolyan, objektív módon meghatározott jogi és ténybeli helyzetben lévő érintett gazdasági szereplőre is vonatkoznak. Márpedig a felperesek nem bizonyították be, hogy ez a megtámadott rendelkezések alkalmazása esetén eltérően történik (e tekintetben lásd a fenti 36. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott végzés 39. pontját).
- 44 Ebből az következik, hogy a megtámadott rendelkezések a természetük és az általános hatályuk miatt összességükben általános hatályú aktusnak, és nem az EK 249. cikk szerinti határozatnak minősülnek.
- 45 Ugyanakkor az a tény, hogy már az elején megállapításra került, hogy a megtámadott rendelkezések természetüknél fogva általános hatályúak, és nem minősülnek az EK 249. cikk szerinti határozatnak, önmagában még nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy egyén ellene megsemmisítés iránti keresetet indítson (lásd a Bíróság C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19. pontját és a C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 49. pontját; a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság végzés 31. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 46 Valójában bizonyos esetekben még a gazdasági szereplők összességére vonatkozó általános hatályú aktus is e szereplők közül egyeseket közvetlenül és személyében érinthet (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1991. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2501. o.] 13. pontja és a fenti 45. pontban hivatkozott Codorniu kontra Tanács ítélet 19. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-223/01. sz., Japan Tobacco és JT International kontra Parlament és Tanács ügyben 2002. szeptember 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3259. o.] 29. pontja, és a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 32. pontja).

- 47 Ennek megfelelően egy természetes vagy egy jogi személyt egy aktus akkor is közvetlenül és személyében is érint, ha az bizonyos sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őt (a fent hivatkozott Plaumann kontra Bizottság ítélet 24. pontja és a Bíróság C-258/02. P. sz., Bactria kontra Bizottság ügyben 2003. december 12-én hozott végzésének [EBHT 2003., I-15105. o.] 34. pontja; a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 35. pontja).
- 48 E feltétel hiányában egyetlen természetes vagy jogi személy sem indíthat elfogadhatóan megsemmisítés iránti keresetet (a Bíróság C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 37. pontja és a fenti 37. pontban hivatkozott Asocarne kontra Tanács ügyben hozott végzés 26. pontja).
- 49 Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy a jelen ügyben bizonyos sajátos jellemzőik vagy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik-e a felperesekre.
- 50 Így elsősorban a Lorte olívaolaj-termelő minőségében benyújtott keresetének elfogadhatóságát kell megvizsgálni.
- 51 E tekintetben, és ellentétesen azzal, ahogyan a Lorte érvelt, a megtámadott jogi aktus olívaolaj-termelői objektív minősége miatt vonatkozik rá, mivel a referencia-időszak alatt a korábbi szabályozás szerinti támogatásra volt jogosult, és ez ugyanaz a jogi alap, mint amellyel a többi, megtámadott rendelkezésekben szereplő ágazat gazdasági szereplője rendelkezik. Márpedig az a tény, hogy egy általános hatályú aktus egy egyén jogi helyzetét befolyásolja, nem teszi kétségessé ennek az aktusnak a természetét és a hatályát (e tekintetben lásd a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 38. pontját).

- 52 Ezen kívül, mint ahogy azzal a Tanács megalapozottan érvelt, az olívaolaj-ágazat támogatásainak számítására vonatkozó feltételeket megállapító megtámadott rendelkezések különbségtétel nélkül valamennyi olívaolaj-termelőre vonatkoznak, függetlenül az általuk termelt tényleges mennyiségtől, még a referencia-időszak alatt termelttől is. Valójában a támogatás számításának feltételei az egyes olívaolaj-termelők egyedi helyzetére tekintet nélkül kerültek meghatározásra.
- 53 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy az a tény, mely szerint egy általános hatályú aktus a hatálya alá tartozó különböző jogalanyokra eltérő, egyedi hatást gyakorolhat, e jogalanyokat nem különbözteti meg a többi érintett gazdasági szereplőtől, mivelhogy ez az aktus objektíven meghatározott helyzetben alkalmazandó (lásd az Elsőfokú Bíróság T-138/98. sz., ACAV és társai kontra Tanács ügyben 2000. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-341. o.] 66. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A jelen ügyben még annak ellenére is, hogy a megtámadott rendelkezések hatásai érintett olívaolaj-termelőnként eltérhetnek, nem bizonyítja, hogy a Lorte sajátos jellemzőkkel rendelkezne, vagy olyan ténybeli helyzetben lenne, amely a többi olívaolaj-termelőtől megkülönbözteti őt.
- 54 Ráadásul, még ha feltételezzük is azt, hogy a megtámadott rendelkezések szerint a Lorte nem lett volna jogosult az olívaolaj-támogatásra, a megtámadott rendelkezések akkor sem érintik őt személyében. Valójában az, hogy egyes gazdasági szereplőket egy aktus gazdaságilag nagyobb mértékben érinti, mint ugyanazon ágazat többi szereplőjét, nem elegendő ahhoz, hogy a szóban forgó aktus őket személyében érintse (a fenti 30. pontban hivatkozott Van Parys és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 50. és 51. pontja és a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 45. pontja).
- 55 Továbbá még, ha a támogatásra való jogosultság hiánya igaznak is bizonyul, ez akkor is az összes, 1995 és 1998 között telepített olajfaligettel rendelkező olívaolaj-termelőre hasonló következményekkel járna (e tekintetben lásd a Bíróság C-142/00. P. sz., Bizottság kontra Nederlandse Antillen ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3483. o.] 77. pontját).

- 56 Ezenkívül a Lorténak a fenti 30. pontban hivatkozott Mulder és Von Deetzen ügyben hozott ítéletekre történő hivatkozása nem megalapozott az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján indított kereset esetében, annyiban, amennyiben a Bíróság azokról előzetes döntéshozatal keretében döntött.
- 57 Szükséges megjegyezni, hogy ezekben az ítéletekben a Bíróságot egy, a tejre vonatkozó kiegészítő illetékről szóló közösségi rendelet érvényessége tárgyában keresték meg, és a Bíróság azt állapította meg, hogy az aktus alkotója megsértette a jogbiztonság elvét, mivel a szóban forgó aktus azért zárt ki egyes tejtermelőket az aktus által létrehozott új rendszerből, mert a megtámadott aktusban rögzített időszakban nem termeltek a referenciamennyiség megállapításához szükséges mennyiségű tejet. A referencia-időszak alatti tejtermelés elmaradása arra vezethető vissza, hogy e termelők a Közösség aktusa szerint, meghatározott időszakig, közérdekből és díjfizetés nélkül, kötelesek voltak a termékeik értékesítését felfüggeszteni.
- 58 A Bíróság megállapította, hogy a vitatott érvényességű szabályozás egyes tejtermelőkre gyakorolt azon hatása, hogy kizárta őket a kiegészítő illeték új rendszeréből, olyan korlátozást jelentett, amely ezeket a termelőket azon tény miatt érintette egyedileg, mert a korábbi közösségi szabályozás az érintett termék termelésének felfüggesztésére kényszerítette őket.
- 59 Márpedig a jelen ügyben nyilvánvaló, hogy ilyen megállapítások az ügy érdemi vizsgálatának körébe tartoznak, és nem befolyásolják a Lorte személyében való érintettségének kérdését (e tekintetben lásd a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 43. pontját).

- 60 Ezenkívül, még ha feltételezhető is a megtámadott rendelkezések változatos hatása, amelyre a Lorte megpróbál hivatkozni, és az megalapozottnak is bizonyul, még akkor is azt kell megállapítani, hogy azokkal az aktusokkal ellentétben, amelyeknek jogszerűségét a fent hivatkozott ügyekben vitatták, e sokféleség nem a Közösség aktusából származik.
- 61 Ennélfogva a Lorte egyáltalán nem bizonyította be, hogy a megtámadott rendelkezések milyen mértékben érintették őt eltérően az olívaolaj-termelők azon „zárt és szűk körének” más tagjaitól, akik az olajfaligetek biológiai és kertészeti okai miatt nem termeltek olívaolajat a referencia-időszak alatt.
- 62 Ráadásul az a tény, hogy a Tanács a megtámadott rendelkezések elfogadása előtt az illetékes nemzeti hatóságok és a Bizottság útján tájékozódott a felperesek helyzetéről, e rendelkezések tekintetében a Lortét nem teszi egyénítetté. Valójában a Lorte nem hivatkozott arra, és ráadásul nem is bizonyította be, hogy létezik egy olyan, a Tanács által közösségi jogi rendelkezéssel előírt kötelezettség, hogy az olívaolaj-ágazatban a támogatás igényléséhez meghatározott feltételek keretében vegyék figyelembe az egyes olívaolaj-termelők különleges helyzetét (e tekintetben lásd a Bíróság 11/82. sz., Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ügyben 1985. január 17-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 207. o.] 21. és 28. pontját és a C-152/88. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2477. o.] 11. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-158/95. sz., Eridania és társai kontra Tanács ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2219. o.] 58. és 59. pontját és a T-391/02. sz., Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung és Kloh kontra Parlament és Tanács ügyben 2004. május 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-10447. o.] 55. pontját).
- 63 Az előző megállapításokból az következik, hogy a Lorte nem bizonyította be, hogy sajátos jellemzői vagy őt a többi gazdasági szereplőtől megkülönböztető ténybeli helyzete miatt a megtámadott rendelkezések érintik. Ennélfogva a megtámadott rendelkezések személyében sem érintik.

- 64 Másodsorban az Oleo Unión és az Unaproliva kereseteit illetően emlékeztetni kell arra, hogy az egyesülések megsemmisítés iránti keresetei három helyzetben megengedhetők, először, amennyiben egy jogszabályi rendelkezés kifejezetten elismeri a szakmai egyesülések eljárási jogait, másodsor, amennyiben az egyesülés olyan vállalkozások érdekeit képviseli, amelyek rendelkeznek perindítási joggal, és harmadszor, amikor az egyesülést az egyéníti, hogy saját érdekeit mint egyesülés érdekeit érinti, mivel közvetítő helyzetére hatással van az az aktus, amelyiknek a megsemmisítését kérte (az Elsőfokú Bíróság fenti 36. pontban hivatkozott *Federolio kontra Bizottság* ügyben hozott végzésének 61. pontja; a T-38/98. sz., ANB és társai kontra Tanács ügyben 1998. december 8-án hozott végzésének [EBHT 1998., II-4191. o.] 25. pontja; a fenti 36. pontban hivatkozott *Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács* ügyben hozott végzésének 47. pontja és a T-196/03. sz., *EffCI kontra Parlament és Tanács* ügyben 2004. december 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-4263. o.] 42. pontja).
- 65 A jelen ügyben az Oleo Unión és az Unaproliva a megsemmisítés iránti keresetük elfogadhatóságának igazolására e három helyzet egyikére sem hivatkoztak.
- 66 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság elsősorban azt állapítja meg, hogy a felperesek semmilyen eljárási jogosultsággal nem rendelkeznek, amelyet az olívaolaj-ágazat közös piacának szervezéséről szóló közösségi jog számukra elismerhetne.
- 67 A kereset elfogadhatóságának második feltételét illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból is következik, hogy jogalanyok bizonyos csoportjának kollektív érdekeinek védelmére alakult egyesülés nem tekinthető akkor személyében érintettnek, ha jogalanyai egyénileg nem érintettek (a Bíróság C-409/96. P. sz., *Sveriges Betodlare és Henrikson kontra Bizottság* ügyben 1997. december 18-án hozott végzésének [EBHT 1997., I-7531. o.] 45. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-78/98. sz., *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze és társai kontra Bizottság* ügyben 1999. április 29-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1377. o.] 36. és 37. pontja).

- 68 A jelen ügyben az Oleo Unión és az Unaproliva nem szolgáltat egyetlen olyan ténnyel sem, amely lehetővé tette volna annak megállapítását, hogy tagjaikat a megtámadott rendelkezések sajátos jellemzőik vagy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érintik.
- 69 A harmadik feltételt illetően azt kell megállapítani, hogy az iratokban található elemek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy ezek a felperesek a megtámadott rendelkezések szempontjából azért egyénítettek, mert az egyéni érdekeiket a megtámadott rendelkezések érintik, mint például abban az esetben lett volna, amikor a megtámadott rendelkezések a közvetítő helyzetét érintik.
- 70 Ebből az következik, hogy az Oleo Unión és az Unaproliva nem tekinthetők személyükben érintettnek.
- 71 Ezenkívül a felperesek azon állítását illetően, mely szerint a Tanács elfogadhatatlansági kifogásának elfogadása megfosztaná őket a hatékony bírói jogvédelemhez való joguktól, arra szükséges emlékeztetni, hogy az EK-Szerződés az EK 230. és EK 241. cikkben egyrészről, és az EK 234. cikkben másrészről, az intézmények aktusai jogszerűsége ellenőrzésének biztosítására egy átfogó jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, amelyet a közösségi bíróságra bízott. E rendszerben a természetes és jogi személyek az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerinti elfogadhatósági feltétel miatt közvetlenül nem támadhatják meg az általános hatályú aktusokat, hanem az esettől függően arra van lehetőségük, hogy egy ilyen aktus érvénytelenségére hivatkozzanak akár az EK 241. cikk szerint közvetlenül a közösségi bíróság előtt, akár a nemzeti bíróságuk előtt, arra kérve ez utóbbit, amely mivel nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy ezeknek az aktusoknak az érvénytelenségét megállapítsa, hogy előzetes döntéshozatalra kérje fel a Bíróságot (a fenti 48. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 40. pontja).

- 72 A Bíróság azt is megállapította, hogy a tagállamok feladata egy olyan átfogó jogorvoslati és eljárási rendszer létrehozása, amely biztosítja a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartását, továbbá hogy kizárt az EK 230. cikkben szereplő elfogadhatósági szabály olyan értelmezése, amely szerint a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani akkor, amikor a közösségi bíróság számára a nemzeti eljárási szabályok egyértelmű vizsgálatát követően bizonyítást nyer, hogy azok nem teszik lehetővé az egyén számára, hogy a vitatott közösségi aktus érvényességének kétségbe vonása érdekében keresetet indítson (a fenti 48. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. pontja). A közösségi bíróság előtti közvetlen megsemmisítés iránti kereset indításának lehetősége még abban az esetben sem áll fenn, ha a bíróság számára a nemzeti eljárási szabályok egyértelmű vizsgálatát követően bizonyítást nyer, hogy azok nem teszik lehetővé az egyén számára, hogy a vitatott közösségi aktus érvényességének kétségbe vonása érdekében keresetet indítson. Egy ilyen rendszer valójában minden egyes esetben a nemzeti eljárás jog vizsgálatára és értelmezésére kötelezné a közösségi bíróságot, amely túlmutat a közösségi aktusok jogszerűségének vizsgálatára vonatkozó hatáskörén (a fenti 47. pontban hivatkozott Bactria kontra Bizottság ügyben hozott végzés 58. pontja).
- 73 Mindent összegezve, a Bíróság az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt személyében való érintettség feltételeinek tekintetében már egyértelműen megállapította, hogy bár igaz, hogy azt a hatékony bírói jogvédelem elvének tükrében és figyelemmel azon különböző körülményekre, amelyek az egyes felpereseket egyénítik, kell értelmezni, de egy ilyen értelmezés nem vezethet a Szerződésben egyértelműen szabályozott feltétel félretételére, anélkül hogy ne lépné túl a közösségi bíróságoknak a Szerződésben biztosított hatáskörét (a fenti 48. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 44. pontja).
- 74 Egyébként, ha az általános hatályú közösségi aktusok jogszerűsége vizsgálatának rendszere eltér attól, amelyet a Szerződés eredetileg és azt soha nem módosítva létrehozott, akkor adott esetben az EU 48. cikkel összhangban a tagállamok feladata a jelenleg hatályos rendszer megújítása (a fenti 48. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 45. pontja).

- 75 Ebből az következik, hogy a felperesek nem tudták bebizonyítani, hogy ha a megsemmisítés iránti keresetüket elfogadhatatlannak nyilvánítják, megfosztják őket minden perindítási lehetőségtől annak érdekében, hogy bíróság előtt a jogaikat megvédjék, és e tényt végeredményben nem bizonyították (e tekintetben lásd a fenti 37. pontban hivatkozott Gonnelli és AIFO kontra Bizottság ügyben hozott végzés 52–56. pontját).
- 76 Ennélfogva a hatékony bírói jogvédelem követelménye nem olyan jellegű, amely kétséggé tenné annak megállapítását, hogy a felpereseket a megtámadott rendelkezések nem érintik személyükben. Így a kereseteket, mint elfogadhatatlano-
kat, el kell utasítani.
- 77 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy nem szükséges határozni a Bizottság beavatkozási kérelméről (e tekintetben lásd a Bíróság C-341/00. P. sz., Conseil national des profession de l'automobile és társai kontra Bizottság ügyben 2001. július 5-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-5263. o.] 35–37. pontját).

A költségekről

- 78 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően a felpereseket a költségek – beleértve a Tanácsnál felmerült költségek – viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.**
- 2) A felperesek maguk viseli saját költségeiket, valamint a Tanácsnál felmerült költségeket.**
- 3) A Bizottság beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.**

Luxembourg, 2005. szeptember 8.

H. Jung

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök